

[Indenrigsministeren.]

omraade foreslaas her en særlig Form for Planer, der betegnes som Markplaner. De adskiller sig fra Byplanerne væsentligt i kvantitativ Henseende, idet de tænkes begrænset til nærmest at angive Hovedveje og Bygeomraader i Hovedtræk; deres Funktion skal være at sikre den fremtidige Udvikling af de store Hovedlinier uden at komme ind paa Enkeltheder af nogen Art, hvoraf følger, at de ikke kan danne Grundlag for Ekspropriation.

Jeg gør endvidere opmærksom paa Nydannelserne i Lovforslagets §§ 12 og 13 om Erstatning. Reglerne i den gældende Lov overlader til Vurderingsmyndighederne at bestemme, hvorvidt der skal gives Erstatning, uden at angive blot Hovedsynspunkter til Vejledning ved denne Afgørelse. I Lovforslaget søges gennemført en fastere systematisk Angivelse af de Tilfælde, i hvilke Taksationsmændene kan træffe Afgørelse, samt de almindelige Forudsætninger for denne Afgørelse. Jeg skal i øvrigt indskrænke mig til at sige angaaende dette Punkt, at Lovforslaget selvfølgelig er i Overensstemmelse med den almindelige Ekspropriationslov, hvorefter der tilkommer en Ejer Erstatning, for det første for positiv Afstaaelse af Ejendom, det være sig Grund eller Bygning, for det andet for Værdiforringelse af den resterende Del af en Ejendom i Tilfælde af delvis Afstaaelse, saadan som Bestemmelsen i § 15, Stk. 1, angiver. Endelig tilkommer der efter Omstændighederne Ejeren Adgang til at kræve fuldstændig Overtagelse af Ejendommen, naar Værdiforringelsen er saa væsentlig, at Restarealet overhovedet ikke kan udnyttes paa selvstændig Maade.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa forskellige Ændringer, der paa andre Punkter er blevet foretaget i Folketinget, idet jeg bemærker, at der under Forhandlingen i Folketinget blev indhentet Erklæringer fra de fire kommunale Organisationer, som alle udtalte Tilslutning til Lovforslagets Hovedlinier, idet man dog dertil føjede Ønske om enkelte Ændringer. I Folketinget enedes man derefter om forskellige Ændringer, hvoraf den vigtigste findes i § 1. Det oprindelige Lovforslag indeholdt i denne Paragraf en Bestemmelse om, at foruden at Indenrigsministeren kunde godkende en Byplan for en Kommune efter Kommunalbestyrelsens Indstilling, kunde Indenrigsministeren endvidere, naar det skønnedes nødvendigt at tilvejebringe en Byplan for en Købstad eller en større bymæssig Bebyggelse, paalægge Kommunal-

bestyrelsen at udarbejde og gennemføre en Byplan inden en vis Frist og, saafremt dette ikke skete, selv foranledige udarbejdet og gennemført en Byplan paa det paagældende Omraade paa Kommunens Bekostning, idet der dog var indsat en Begrænsning med Hensyn til Arten af en saadan Byplan.

§ 1 har nu faaet en helt ny Affattelse, idet det nu bl. a. hedder:

„For enhver Købstad og for enhver anden samlet Bebyggelse, der overvejende udgøres af Bygninger til andet end Landbrugsformaal, og som omfatter mere end 1.000 Indbyggere, skal der inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning tilvejebringes en Byplan . . . i det Omfang, som er fornødent for at sikre en hensigtsmæssig og tilfredsstillende Ordning af de fremtidige Vej- og Bebyggelsesforhold.“ Det bestemmes dog, at Indenrigsministeren efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen kan indrømme Fritagelse for eller Lempelser af Forpligtelserne ifølge forannævnte Bestemmelser. Endvidere siges det, at hvis den herigennem paalagte Forpligtelse ikke opfyldes, kan Indenrigsministeren med Byplannævnets Tilslutning foranledige tilvejebragt en Byplan af det angivne Indhold for det paagældende Omraade og i fornødent Omfang bringe de i Planen omhandlede Anlæg til Udførelse paa Kommunens Bekostning. Endelig siges det, at ogsaa inden for det Tidsrum, jeg nævnte, paa 5 Aar, kan Indenrigsministeren, naar det skønnes fornødent, med Byplannævnets Tilslutning paalægge Kommunalbestyrelsen at tilvejebringe en Byplan og i fornødent Omfang bringe de i denne omhandlede Anlæg til Udførelse inden en vis Frist. Det fastsættes dog, at det ikke i Medfør af nærværende Bestemmelse kan paalægges Kommunalbestyrelsen at tilvejebringe Byplanen med kortere Varsel end 2 Aar.

Fremdeles indførtes i Bestemmelsen om Markplaner i § 3 en Ændring, idet det nu hedder:

„Forudsættes en Markplan at skulle omfatte flere Kommuners Omraader, og kan der ikke opnaas Enighed herom eller om Planens nærmere Indhold mellem de paagældende Kommunalbestyrelser, træffes endelig Afgørelse af Indenrigsministeren med Tilslutning af Byplannævnet.“

Det bestemmes nærmere i Lovforslaget, hvorledes det Byplannævn, der oprettes, skal sammensættes, idet det fastsættes, at Byplannævnet bestaar af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand og fire andre